

/Dàn ý cảm nhận khổ thơ 4, 5 bài thơ Mùa xuân nho nhỏ

a) Mở bài

- Giới thiệu tác giả Thanh Hải và bài thơ Mùa xuân nho nhỏ:

+ Thanh Hải là nhà thơ hiện đại Việt Nam trưởng thành trong hai cuộc kháng chiến chống Pháp và chống Mỹ.

+ "Mùa xuân nho nhỏ" là một trong những bài thơ hay viết về mùa xuân, về khát vọng cống hiến cho đời của nhà thơ.

- Khái quát nội dung khổ thơ 4 và 5:

+ Hai khổ thơ 4 và 5 thể hiện rõ nhất ước vọng được hòa nhập hiến dâng cho cuộc đời, cho mùa xuân chung của dân tộc của tác giả.

b) Thân bài

* Khái quát về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ

- Hoàn cảnh sáng tác: Bài thơ được tác giả sáng tác trong khi nằm trên giường bệnh, trước khi mất ít lâu, trong hoàn cảnh đất nước đã thống nhất, đang xây dựng cuộc sống mới nhưng còn vô vàn khó khăn gian khổ, thử thách.

- Nội dung chính: Bài thơ là tiếng lòng, những tâm sự, suy ngẫm, mong ước được dâng hiến một mùa xuân nho nhỏ của tác giả cho mùa xuân vĩ đại của đất nước.

* **Phân tích khổ thơ thứ 4:** Khát vọng hòa nhập, tự nguyện mang niềm vui đến cho cuộc đời

Ta làm con chim hót,

Ta làm một cành hoa.

Ta nhập vào hoà ca,

Một nốt trầm xao xuyến

- Điệp từ “ta làm” cùng với nhịp thơ dồn dập diễn tả rõ nét khát vọng cống hiến của nhà thơ:

+ muốn làm con chim hót : góp tiếng hót cho cuộc đời

+ muốn làm một cành hoa : góp chút sắc hương cho cuộc sống

-> Ước mong giản dị, đơn sơ để tô điểm cho vườn hoa mùa xuân muôn hương muôn sắc của đất nước.

+ một nốt trầm -> không ồn ào, không cao điệu mà chỉ âm thầm, lặng lẽ “nhập” vào khúc ca, tiếng hát của nhân dân vui mừng đón xuân về.

- Đại từ “ta” dùng để khẳng định đó không chỉ là tâm niệm riêng của cá nhân nhà thơ mà còn là khát vọng chung của nhiều người.

-> Khát vọng sống hoà nhập vào cuộc sống của đất nước, cống hiến phần tốt đẹp, dù nhỏ bé, của mình cho cuộc đời chung, cho đất nước, nguyện hi sinh cho sự phồn vinh của đất nước.

=> Đây là tâm niệm thiết tha của một nhà cách mạng, một nhà thơ đã gắn bó trọn đời với đất nước, quê hương với một khát vọng chân thành và tha thiết.

*** Phân tích khổ thơ thứ 5:** Ước nguyện cống hiến chân thành không kể tuổi tác

"Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời"

- Hình ảnh “mùa xuân nho nhỏ”: ẩn dụ cho cuộc đời mỗi con người, mỗi sự cống hiến -> Tác giả muốn góp chút công sức nhỏ bé của mình vào mùa xuân lớn của đất nước.

- Từ láy “lặng lẽ”, “nho nhỏ” là cách nói khiêm tốn, chân thành của nhân cách sống cao đẹp khi hướng tới việc góp vào lợi ích chung của dân tộc.

-> Lễ sống cống hiến lặng lẽ, khiêm tốn của nhà thơ, âm thầm lặng lẽ hiến dâng, chẳng phô trương, không cần ai biết đến.

"Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc."

- Điệp ngữ "dù là" : thái độ tự tin trước những khó khăn trở ngại của đời người

- "tuổi hai mươi", "khi tóc bạc": âm thầm cống hiến bất kể khi tuổi trẻ hay lúc về già.

-> Lời hứa, lời tự nhủ với lương tâm sẽ phải kiên trì, thử thách với thời gian tuổi già, bệnh tật để mãi mãi làm một mùa xuân nho nhỏ trong mùa xuân rộng lớn của quê hương đất nước.

=> Với niềm yêu đời tha thiết, tác giả vượt lên trên hoàn cảnh về bệnh tật mong muốn da diết được sống có ích bằng tất cả sức trẻ của mình. Ý thức về trách nhiệm với quê hương, đất nước, khát vọng được sống, được cống hiến trở thành một ý thức bất diệt trong tâm hồn tác giả.

* Đặc sắc nghệ thuật trong 2 khổ thơ:

- Sử dụng các từ láy, điệp từ hiệu quả

- Hình ảnh đẹp, giản dị

- Ngôn từ chính xác, tinh tế, gợi cảm

- So sánh và ẩn dụ sáng tạo

c) Kết bài

- Khái quát giá trị nội dung của 2 khổ thơ.

- Cảm nhận của em về 2 khổ thơ.

Bài văn mẫu cảm nhận khổ thơ 4,5 bài thơ Mùa xuân nho nhỏ

Bài văn mẫu 1

"Nếu là con chim, chiếc lá,

Con chim phải hót, chiếc lá phải xanh

Lẽ nào vay mà không trả,

Sống là cho, đâu chỉ nhận riêng mình."

(Tố Hữu)

Tố Hữu - nhà thơ cùng quê hương xứ Huế với Thanh Hải - đã viết trong bài "Một khúc ca xuân" những lời tâm niệm thật chân thành, giản dị và tha thiết. Còn Thanh Hải khi viết bài thơ "Mùa xuân nho nhỏ" trước lúc ra đi, không những đã giải bày những suy ngẫm mà còn mong ước được dâng hiến một mùa xuân nho nhỏ của mình cho mùa xuân vĩ đại của đất nước Việt Nam. Thanh Hải đã thể hiện "tâm nguyện thật thiết tha, cảm động của nhà thơ Thanh Hải với đất nước, với cuộc đời rõ nhất trong hai khổ thơ 4,5:

Sau những dòng thơ dâng tràn tình yêu thiên nhiên, lòng tự hào, lạc quan, tin yêu đối với đất nước, dân tộc Thanh Hải chuyển sang giọng thơ ấy rất giàu sức suy tưởng và làm say đắm lòng người. Từ cảm xúc của thiên nhiên, đất nước, mạch thơ đã chuyển một cách tự nhiên sang bày tỏ suy ngẫm và tâm niệm của nhà thơ trước mùa xuân của đất nước.

Mùa xuân của thiên nhiên, đất nước thường gợi lên ở mỗi con người niềm khát khao và hi vọng. Với Thanh Hải cũng thế, đây chính là thời điểm mà ông nhìn lại cuộc đời và bộc bạch tâm niệm thiết tha của một nhà cách mạng, một nhà thơ đã gắn bó trọn đời với đất nước, quê hương với một khát vọng chân thành và tha thiết:

"Ta làm con chim hót,

Ta làm một cành hoa.

Ta nhập vào hòa ca,

Một nốt trầm xao xuyến"

Nhịp thơ dồn dập và điệp từ "ta làm" diễn tả rõ nét khát vọng cống hiến của nhà thơ. Đó là khát vọng sống hòa nhập vào cuộc sống của đất nước, cống hiến phần tốt đẹp, dù nhỏ bé, của mình cho cuộc đời chung, cho đất nước. Điều tâm niệm ấy được thể hiện một cách chân thành trong những hình ảnh tự nhiên giàu sức gợi tả, gây xúc động sâu xa trong lòng người đọc. Ước nguyện được làm một tiếng chim, một cành hoa để góp vào vườn hoa muôn hương muôn sắc, rộn rã tiếng chim, để đem lại hương sắc, tô điểm cho mùa xuân thêm tươi đẹp. Nhà thơ nguyện cầu được làm một "nốt trầm xao xuyến" không ồn ào, không cao điệu mà chỉ âm thầm, lặng lẽ để "nhập" vào khúc ca, tiếng hát của nhân dân vui mừng đón xuân về. Được tô điểm cho mùa xuân, được góp phần tạo dựng mùa xuân là tác giả đã nguyện hi sinh, nguyện cống hiến cho sự phồn vinh của đất nước. Một ước mơ nho nhỏ, chân tình, không cao siêu vĩ đại mà gần gũi quá, khiêm tốn và đáng yêu quá! Hình ảnh nhuần nhị, tự nhiên, chân thành, giọng thơ nhẹ nhàng, êm ái, ngọt ngào của những thanh bằng liên tiếp kết hợp với cách cấu tứ lặp lại như vậy đã mang một ý nghĩa mới nhấn mạnh thêm mong ước được sống có ích cho đời, cống hiến cho đất nước như một lẽ tự nhiên. Điệp từ "ta" như một lời khẳng định, vừa như một tiếng lòng, như một lời tâm sự nhỏ nhẹ, chân tình. Ước nguyện đó đã được đẩy lên cao thành một lẽ sống cao đẹp, không chỉ cho riêng nhà thơ mà cho tất cả mọi người, cho thời đại của chúng ta. Đó là lẽ sống cống hiến cho đời lặng lẽ, khiêm tốn, không kể gì đến tuổi tác:

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc.

Thái độ "lặng lẽ dâng cho đời" nói lên ý nguyện thật khiêm nhường nhưng hết sức bền bỉ và vô cùng đáng quý vì đó là những gì tốt đẹp nhất trong cuộc đời. Thật cảm động làm sao trước ao ước của nhà thơ dẫu đã qua tuổi xuân của cuộc đời, vẫn

được làm một mùa xuân nhỏ trong cái mùa xuân lớn lao ấy. Điệp ngữ “dù là” ở đây như một lời tự khẳng định để nhủ với lương tâm sẽ phải kiên trì, thử thách với thời gian tuổi già, bệnh tật để mãi mãi làm một mùa xuân nho nhỏ trong mùa xuân rộng lớn của quê hương đất nước. Giọng thơ vẫn nhỏ nhẹ, chân tình nhưng mang sức khái quát lớn. Chính vì vậy, hình ảnh “mùa xuân nho nhỏ” ở cuối bài như ánh lên, toả sức xuân tâm hồn trong toàn bài thơ.

Thật cảm động và kính phục biết bao khi đọc những vần thơ như lời tổng kết của cuộc đời. "Dù là tuổi hai mươi" khi mới tham gia kháng chiến cho đến khi tóc bạc là thời điểm hiện thời vẫn lặng lẽ dâng hiến cho đời và những câu thơ này là một trong những câu thơ cuối cùng. "Một mùa xuân nho nhỏ" cuối cùng của Thanh Hải dâng tặng cho đời trước lúc ông bước vào thế giới cực lạc, chuẩn bị ra đi mãi mãi.

Những lời tâm sự cuối cùng của người sắp mất luôn là những lời thực, luôn chứa chan tình cảm, ước nguyện sâu lắng nhất... Và bài thơ này cũng chính là những điều đúc kết cả cuộc đời của ông. Ông đã giải bày, tâm tình những điều sâu kín nhất trong lòng, và chính lúc đó Thanh Hải đã thả hồn vào thơ, cùng chung một nhịp đập với thơ để ông và thơ luôn được cùng nhau, hiểu nhau và giải bày cho nhau.

Bài văn mẫu 2

Công cuộc xây dựng xã hội mới đòi hỏi những con người mới biết cống hiến, biết hi sinh. Nhà thơ Thanh Hải, một nhà thơ cách mạng đã thấm nhuần quan điểm trên. Bài thơ "Mùa xuân nho nhỏ" đã thay ông nói lên niềm *tDù là khi tóc bạc*.

Trong sức xuân mạnh mẽ của đất trời, trong khí thế bừng bừng sức sống của đất nước vào xuân, tác giả đã cảm nhận được mùa xuân trỗi dậy tự đáy tâm hồn mình. Đó là mùa xuân của lòng người, mùa xuân của sức sống tươi trẻ, mùa xuân của cống hiến và hi sinh.

Tác giả không mơ giấc mơ vĩ đại, chẳng tưởng một viễn cảnh lạ kì, mà tâm hồn tác giả nguyện những ước mơ đơn sơ, bình dị:

Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

*Ta nhập vào hòa ca âm sự, khát vọng được cống hiến cho mùa xuân của đất nước.
Chỉ với hai đoạn thơ, tác giả đã nêu bật được niềm khát vọng thiết tha, cháy bỏng
của mình:*

Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến.

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Một nốt trầm xao xuyến.

Tác giả ước mơ được hi sinh, được cống hiến. Ước mơ cháy bỏng của tác giả sôi trào nhiệt huyết, căng tràn nhựa hi sinh, thổi phồng lên một niềm tin bất diệt. Tác giả mơ ước nhưng chỉ nguyện “làm” một cành hoa, một con chim hót. Tác giả như nguyện rằng mình sẽ làm, vâng sẽ làm một tiếng chim, một cành hoa để góp vào vườn hoa muôn hương muôn sắc, rộn rã tiếng chim. Một cành hoa, một tiếng chim để tô điểm cho phong cảnh mùa xuân tươi đẹp. Đó là ước nguyện lạ thường, không phải nó cao siêu vĩ đại mà tại nó gần gũi. Quá, đáng yêu quá. Ước được tô điểm cho mùa xuân, được góp phần tạo dựng mùa xuân là tác giả đã nguyện hi sinh, nguyện cống hiến cho sự phồn vinh của đất nước.

Tác giả nguyện sẽ cống hiến, cống hiến những gì đơn sơ, giản dị, nhưng lại có ích cho đời:

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến

Tác giả không mơ được làm một cánh đại bàng lướt gió giữa trời xuân, không mơ được làm nốt nhạc vút cao trong dàn hòa ca bay bổng. Tác giả chỉ nguyện làm một tiếng chim hót, một nốt trầm nhưng xao xuyến lòng người. Một ước mơ nho nhỏ, chân tình.

Tâm hồn của tác giả hòa vào mùa xuân đất nước, thôi thúc từng hồi, mạnh mẽ nhưng âm thầm, lặng lẽ:

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc

Đầu đề của bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ” là như vậy. Mùa xuân nho nhỏ trong mùa xuân lớn lao của đất nước. Đó là ước nguyện của tác giả, nguyện sẽ mãi mãi được làm việc, được hi sinh, cống hiến. Tác giả muốn góp vào mùa xuân chút công sức nhỏ bé của mình. Đó là ý thích, là niềm tin vào cuộc sống tốt đẹp, cũng là tấm lòng chân tình của tác giả. Tác giả không mơ ước xa xôi: Một mùa xuân nho nhỏ

Vâng! Mùa xuân nho nhỏ, rất nhỏ nhưng lại có ý nghĩa lớn lao. Bởi tấm lòng của tác giả luôn hướng tới sự cống hiến tốt đẹp, bởi một mùa xuân nho nhỏ sẽ vẽ lên mùa xuân đất trời rộng lớn. Mùa xuân của tác giả chẳng ồn ào náo nhiệt mà âm thầm lặng lẽ hiến dâng, chẳng phô trương, không cần ai biết đến: Lặng lẽ dâng cho đời

Ý thức của tác giả từ một ước nguyện hi sinh, thể hiện sâu hơn là lòng nhân hậu, muốn giúp đời trong âm thầm lặng lẽ:

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc

Tuổi trẻ cống hiến hi sinh, tuổi già cũng âm thầm cống hiến. Ý thức về trách nhiệm với quê hương, đất nước, khát vọng được sống, được cống hiến trở thành một ý thức bất diệt trong tâm hồn tác giả. Tác giả sẽ sống và cống hiến. Còn sống là còn cống hiến. Lời thơ nhỏ nhẹ, chân tình quá! Tuổi hai mươi căng tràn nhựa sống hay tuổi già tóc bạc ý thức trách nhiệm với đất nước vẫn không thay đổi. Điệp từ “dù là” như là một lời hứa, cũng là một lời tự nhủ với lương tâm sẽ mãi mãi là mùa xuân nho nhỏ trong mùa xuân rộng lớn của quê hương, đất nước.

Thấm nhuần tâm tư, ước nguyện của tác giả, được sống trong một xã hội hòa bình thống nhất, ta phải làm sao để với lương tâm ta, ta không hổ thẹn là người đã chối bỏ trách nhiệm với đất nước, với quê hương. Như Thanh Hải, ta cũng nguyện được là một “mùa xuân nho nhỏ”.

Bài văn mẫu 3

Như chúng ta đã biết, mùa xuân là mùa hội tụ của các thi sĩ, là một mùa mang đậm chất thơ, cũng giống như các nhà thơ khác, nhà thơ Thanh Hải cũng đã cảm nhận được mùa xuân để sáng tác bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ” để thể hiện ước nguyện nhỏ nhoi, cuối cùng trong đời của ông trước khi từ trần. Ông đã để lại cho kho tàng văn học Việt Nam một bài thơ rất đặc sắc, đơn giản mà ẩn đậm những dòng cảm xúc, ước nguyện của ông, điển hình qua hai khổ thơ trong bài:

Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến.

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc.

Ôi, chỉ vẹn vẹn hai khổ thơ thôi mà ta thấm nhuần được biết bao nhiêu cảm xúc. Tác giả muốn hóa thân vào những cảnh vật mà mình đang thấy, đang nghe trước mắt. Từ “ta” của tác giả không chỉ là cảm xúc chung của mọi người mà là chỉ riêng tác giả thôi, tác giả chỉ muốn một mình dâng hiến cho cuộc đời, cho đất nước. “Ta làm con chim hót”, ôi...câu thơ nghe êm ái làm sao, ước nguyện của tác giả thật khiêm tốn, chỉ muốn làm một con chim trong muôn vàn loài chim trên đất nước, chỉ muốn cất một tiếng hót trong bao nhiêu rung động của đất trời góp thêm một sắc xuân nhỏ nhoi cho đất nước. Kế nữa, tác giả lại muốn làm một cành hoa, có lẽ chỉ là một cành hoa dại ven đường thôi, cành hoa mang một màu sắc nhẹ nhàng và quyến rũ, một cành hoa của “mùa xuân nho nhỏ” chen chút với bao cành hoa đẹp đẽ, quý hiếm khác để đi vào cái “mùa xuân của đất nước” một niềm khao khát nhưng đáng quý biết bao! Đẹp đẽ biết bao! Sau đó tác giả lại muốn nhập vào một bài ca chỉ bởi “một nốt trầm xao xuyến”, chỉ một nốt trầm trong một bài ca thôi, một nốt trầm mà khi nghe xong ta lại còn vương vấn. Tác giả muốn cất lên một âm vọng bình thường mà lặng lẽ, muốn góp thêm cho cuộc đời một nốt nhạc trong những âm vang hấp dẫn hơn khi đất nước đang bước vào một mùa xuân rực rỡ.

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời.

Đến đây, có lẽ giọng thơ đã trầm lại. Bây giờ, tác giả đã muốn dâng cả cuộc đời mình cho đất nước, nhưng thực chất lại là dâng một cái rất nhỏ “một mùa xuân nho nhỏ”, tuy mùa xuân của tác giả nhỏ nhưng nó là cả hàng triệu trái tim của những con người Việt Nam dâng cho đất nước một mùa xuân, một mùa xuân trong một mùa xuân rộng lớn của đất nước. Thanh Hải âm thầm, “lặng lẽ dâng cho đời” một món quà rất đặc biệt, đó là “mùa xuân nho nhỏ”, một mùa xuân mà chưa ai nghĩ đến. Thơ rất độc đáo, rất hay và rất tình cảm. Tác giả luôn muốn cống hiến tất cả cuộc đời mình vào đất nước dù ở bất cứ thời điểm nào của cuộc đời:

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc.

Điệp từ “dù” nó như là một lời hứa, một sự khẳng định là mãi mãi, là vĩnh viễn sẽ không bao giờ phai theo thời gian. Dù khi còn trẻ hay khi đã già thì tác giả vẫn cố gắng. tác giả thật là một người đáng khâm phục, một người rất thơ, rất tình cảm!

Với những âm điệu rộn ràng, rồi lại trầm lắng, từ ngữ sâu sắc, luyện láy rất vần tác giả đã đưa ta một “Mùa xuân nho nhỏ” của riêng mình để rồi ước nguyện cùng tác giả. Chỉ những hình ảnh ước muốn: con chim, cành hoa, một nốt trầm trong một bản hòa ca,... mà tác giả khiến ta thấu được biết bao nhiêu là tình cảm. Những ước nguyện thật khiêm tốn giản đơn mà lại đầy ý nghĩa, tác giả thật là một người đáng kính nể! Luôn muốn dâng hết tất cả cuộc đời mình cho đất nước. Gấp trang sách lại, em lại cảm thấy một cái gì đó bồi hồi, xao xuyến muốn đọc lại lần nữa. Những ước nguyện nhỏ nhoi, khiêm tốn của tác giả lại khiến cho người đọc động lòng. Thật độc đáo!

Bài văn mẫu 4

Ở thời Lý, người ta còn nhớ Thiền sư Mãn Giác đến lúc bệnh nặng sắp qua đời vẫn có những vần thơ tràn đầy niềm lạc quan, yêu đời, vui sống: “Đừng tưởng xuân tàn hoa rụng hết - Đêm qua sân trước một nhành mai”. Thời nay, có Thanh Hải, khi từng giờ từng phút chống chọi với bệnh tật, ông vẫn có những vần thơ như thế! Đó chính là bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ”. Thi phẩm thể hiện tiếng lòng của tác giả về mùa xuân thiên nhiên, mùa xuân đất nước và ước nguyện được sống có ích. Đặc biệt, ước nguyện ấy, lẽ sống ấy được thể hiện chân thành, sâu sắc qua những dòng thơ:

Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

Ta nhập vào hoà ca

Một nốt trầm xao xuyến.

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc.

Đọc bài thơ, ta cảm nhận được những cảm xúc hồn nhiên, trong trẻo của thi nhân trước vẻ đẹp và sức sống của mùa xuân thiên nhiên để rồi từ đó, cảm xúc được mở rộng ra với hình ảnh mùa xuân đất nước, mùa xuân cách mạng cùng những suy ngẫm, tâm niệm về lẽ sống, về ý nghĩa giá trị của cuộc đời mỗi con người. Đó là ước nguyện, là khát vọng cống hiến cho cuộc đời, cho Tổ quốc, quê hương.

Để bày tỏ lẽ sống của mình, ngay từ những câu thơ mở đầu của đoạn, Thanh Hải đã đem đến cho người đọc cái giai điệu ngọt ngào, êm ái của những thanh bằng liên tiếp “ta”-“hoa”-“ca”.

Điệp từ “ta” được điệp lại 3 lần thể hiện một ước nguyện chân thành, thiết tha:

Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến.

Động từ “làm”-“nhập” ở vai trò vị ngữ biểu lộ sự hoá thân đến diệu kỳ - hoá thân để sống đẹp, sống có ích. Nhà thơ đã lựa chọn những hình ảnh đẹp của thiên nhiên, của cuộc sống để bày tỏ ước nguyện: “con chim”, “một cành hoa”, “một nốt trầm”. Còn gì đẹp hơn khi làm một cành hoa đem sắc hương tô điểm cho mùa xuân đất mẹ! Còn gì vui hơn khi được làm con chim nhỏ cất tiếng hót rộn rã làm vui cho đời! Các hình ảnh bông hoa, tiếng chim đã xuất hiện trong cảm xúc của thi nhân về mùa xuân thiên nhiên tươi đẹp, giờ lại được sử dụng để thể hiện lẽ sống của mình. Một ý nghĩa mới đã mở ra, đó là mong muốn được sống có ích, sống làm đẹp cho đời là lẽ thường tình. Hình ảnh “nốt trầm” và lặp lại số từ “một” tác giả cho thấy ước muốn tha thiết, chân thành của mình. Không ồn ào, cao giọng, nhà thơ chỉ muốn làm “một

nốt trầm” nhưng phải là “một nốt trầm xao xuyến” để góp vào bản hoà ca chung. Nghĩa là nhà thơ muốn đem phần nhỏ bé của riêng mình để góp vào công cuộc đổi mới và đi lên của đất nước. Sự chuyển đổi đại từ nhân xưng “tôi” sang “ta” cũng có ý nghĩa sâu sắc. Đó là sự chuyển đổi từ cái “tôi” tác giả ở khổ thơ đầu mang sắc thái nhỏ nhẹ, riêng tư sang đại từ nhân xưng “ta” mang sắc thái trang trọng. Ở đây, cái “tôi” tác giả không chỉ cất tiếng nói của cá nhân mình mà còn nói lên tiếng lòng của mỗi người trong một mùa xuân mới, thể hiện sự hòa quyện, thống nhất giữa cái riêng và cái chung, giữa cá nhân và cộng đồng. Nhạc điệu thơ chậm rãi, đi vào chiều sâu trầm lắng, thiết tha. Đọc đoạn thơ, ta xúc động trước ước nguyện của nhà thơ xứ Huế và cũng là ước nguyện của nhiều người.

Lẽ sống của Thanh Hải còn được thể hiện trong những vần thơ sâu lắng:

Một mùa xuân nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc.

Cách sử dụng ngôn từ của nhà thơ Thanh Hải rất chính xác, tinh tế và gợi cảm. Làm cành hoa, làm con chim, làm nốt trầm và làm một mùa xuân nho nhỏ để lặng lẽ dâng hiến cho cuộc đời. “Mùa xuân nho nhỏ” là một ẩn dụ đầy sáng tạo, biểu lộ một cuộc đời đáng yêu, một khát vọng sống cao đẹp. Mỗi người hãy làm một mùa xuân, hãy đem tất cả những gì tốt đẹp, tinh túy của mình, dầu có nhỏ bé để góp vào làm đẹp cho mùa xuân đất nước. Cặp từ láy “nho nhỏ”, “lặng lẽ” cho thấy một thái độ chân thành, khiêm nhường. Không khoe khoang, cao điệu mà chỉ lặng lẽ âm thầm dâng hiến. Ý thơ thể hiện một ước nguyện, một khát vọng, một mục đích sống. Biết lặng lẽ dâng đời, biết sống vì mọi người cũng là cách sống mà nhà thơ Tố Hữu đã viết:

“Nếu là con chim chiếc lá

Thì con chim phải hót, chiếc lá phải xanh,

Lễ nào vay mà không trả

Sống là cho, đâu chỉ nhận riêng mình”.

Nhớ khi xưa, Ước Trai tiên sinh đã từng tâm niệm:

“Bui một tắc lòng trung lẫn hiếu

Mài chẳng khuyết, nhuộm chẳng đen”.

Còn bây giờ, Thanh Hải – nhà thơ xứ Huế trước khi về với thế giới “người hiền” cũng đã ước nguyện:

“Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc”.

Lời ước nguyện thật thủy chung, son sắt. Sử dụng điệp ngữ “dù là” nhắc lại hai lần như tiếng lòng tự dặn mình đinh ninh: dẫu có ở giai đoạn nào của cuộc đời, tuổi hai mươi tràn đầy sức trẻ, hay khi đã già, bệnh tật thì vẫn phải sống có ích cho đời, sống làm đẹp cho đất nước. Đây là một vấn đề nhân sinh quan nhưng đã được chuyển tải bằng những hình ảnh thơ sáng đẹp, bằng giọng thơ nhẹ nhàng, thủ thi, thiết tha. Vì vậy, mà sức lan tỏa của nó thật lớn!

Bài thơ được viết vào thời gian cuối đời, trước khi nhà thơ đi vào cõi vĩnh hằng, nhưng trong bài thơ, cũng như đoạn thơ không hề có chút băn khoăn về bệnh tật, về những suy nghĩ riêng tư cho bản thân. Chỉ “lặng lẽ” mà cháy bỏng một nỗi khát khao được dâng những gì đẹp đẽ nhất của cuộc đời mình cho đất nước. Đây không phải là câu khẩu hiệu của một thanh niên vào đời, mà là lời tâm niệm của một con người đã từng trải qua hai cuộc chiến tranh, đã cống hiến trọn vẹn cuộc đời và sự nghiệp của mình cho Cách mạng.

Đoạn thơ, bài thơ với những hình ảnh đơn sơ, gần gũi mà chứa đựng nhiều cảm xúc, nhiều nghĩ suy. Bằng thể thơ năm chữ, giọng điệu chân thành, tha thiết phù hợp

với tâm trạng cảm xúc, cùng với hình ảnh ẩn dụ... Thanh Hải đã gửi đến cho chúng ta một thông điệp đáng quý: mỗi người hãy sống có khát vọng, sống có cống hiến, dù chỉ là phần nhỏ bé của mình vào công cuộc bảo vệ, giữ gìn và dựng xây đất nước. Đọc đoạn thơ, bài thơ ta càng yêu hơn, trân trọng hơn lẽ sống mà Thanh Hải để lại, ta càng phải tự nhủ: Hãy sống đẹp – sống như Thanh Hải đã sống.

Bài văn mẫu 5

Khi đất nước đang trên đà đi lên chủ nghĩa xã hội, hòa nhập với cộng đồng khi cần những con người biết hi sinh, biết cống hiến. Thanh Hải là một trong những nhà thơ tràn đầy nhiệt huyết của tuổi trẻ, dù sức khỏe không tốt. Bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ” đã phần nào nêu lên ước nguyện nhỏ nhoi nhưng có ý nghĩa lớn đối với đất nước. Đặc biệt trong hai khổ thơ:

Ta làm con chim hót

Ta làm một nhành hoa

Ta nhập cùng hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi đôi mươi

Dù là khi tóc bạc

Thật vậy, xuyên suốt bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ” là niềm vui phơi phới của tác giả trước sự đổi thay mạnh mẽ của đất nước. Một con người đầy nhiệt huyết và khao khát được cống hiến cho đất nước như Thanh Hải thật đáng ngưỡng mộ, trân trọng.

Thanh Hải ước nguyện thật đơn giản, mộc mạc nhưng có ý nghĩa khái quát lớn đối với mỗi người, đặc biệt là người trẻ:

Ta làm con chim hót

Ta làm một nhành hoa

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến

Không mơ ước cao xa, vĩ đại, “ta” chỉ ước những điều nhỏ nhoi, bình dị nhưng không phải người nào cũng có thể làm được. “Con chim hót”, “một nhành hoa”... tưởng chừng là những điều bình dị, đơn giản với vẻ đẹp âm thầm và lặng lẽ nhưng lại có ý nghĩa lớn đối với mạch thơ. Tác giả chỉ nguyện hóa thân thành con chim có thể cất vang tiếng hót làm vui vẻ cuộc sống này, được tự do tung bay đến những chân trời mới phục vụ cho nhân dân. Ước làm một nhành hoa để tỏa hương và khoe sắc làm giàu đẹp và phong phú hơn cho quê hương, đất nước. Mặc dù nguyện ước này có phần lạ kì nhưng nó chân chất và gần gũi với đời sống hằng ngày.

Và Thanh Hải còn hi vọng rằng chút cống hiến bé nhỏ của mình sẽ hòa vào biển người rộng lớn, đóng góp vào công cuộc xây dựng và phát triển đất nước.

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến

Chỉ là “một nốt trầm” rất nhỏ nhập vào bản hòa ca nhiều thanh sắc cũng đã khiến cho tác giả quá mãn nguyện, quá hài lòng. Chính tấm chân tình của tác giả khiến người đọc không thể kìm được dòng cảm xúc. Và rồi tự Thanh Hải nhận mình là “một mùa xuân nho nhỏ” giữa mùa xuân lớn của đất nước. Dù mùa xuân ấy lặng lẽ và âm thầm hi sinh, cống hiến nhưng đó là nguyện ước của một con người khát sống, khát yêu thương.

Mùa xuân nho nhỏ nhưng lại có ý nghĩa vô cùng lớn lao. Một mùa xuân nhỏ, góp thành mùa xuân lớn, tích tiểu thành đại là việc mà mỗi người chúng ta cần phải làm, cần phải cố gắng để cống hiến. Và những nguyện ước bình dị nhưng lớn lao đó đã thôi thúc tác giả cống hiến mà không đòi hỏi, chỉ lặng lẽ âm thầm như vậy:

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc

Một ý niệm về thời gian giàu triết lí nhân sinh. Thời gian là tuổi trẻ hay là tuổi già thì cống hiến vẫn luôn là điều cần thiết, không cần phải có suy nghĩ trẻ mới nên cống hiến. Đó là một tấm lòng rất mực cao cả của Thanh hải.

Những lời thơ nhẹ nhàng, chân tình của Thanh Hải cùng với nguyện ước bình dị đã lắng lại trong lòng người đọc nhiều dư âm nhất.

Bài văn mẫu 6

"Sống trong đời sống

Cần có một tấm lòng

Để làm gì, em biết không?

Để gió cuốn đi, để sóng cuốn trôi..."

Những câu thơ, lời hát đầy ý nghĩa ấy ca ngợi tấm lòng của con người trong cuộc sống. Con người sống trên cuộc đời, ai ai cũng nên có một tấm lòng, một lẽ sống, một khát vọng sống đúng đắn. Và Thanh Hải đã có một khát vọng, một ước nguyện sống đẹp. "Mùa xuân nho nhỏ" là thi phẩm nói lên điều ấy. Đặc biệt, hai khổ thơ 4, 5 của tác phẩm đã thể hiện vẻ đẹp của một cuộc đời với những khát khao dâng hiến mãnh liệt.

Nếu khổ thơ 1, 2, 3, tác giả Thanh Hải khắc họa vẻ đẹp của thiên nhiên, của đất trời xứ Huế thì đến khổ 4, 5 dòng cảm xúc đã chuyển sang sự suy tư, mạch lạc với những suy ngẫm triết lí về cuộc đời. Mùa xuân của quê hương đất nước được hiện lên với những niềm khát khao hi vọng cháy bỏng:

"Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến".

Điệp từ "ta" được lặp lại tới ba lần, "ta làm" được lặp lại như một khát khao cống hiến mãnh liệt. Tác giả muốn hóa thân thành "con chim" để góp tiếng ca cho đời, để đem lại niềm vui cho mọi người, muốn hóa thân thành "cành hoa" để tô điểm, tô sắc thêm cho cuộc đời và muốn "nhập vào hòa ca" để góp một tiếng nhạc hay cho mai sau. Sau cùng, tác giả mong muốn trở thành "Một nốt trầm xao xuyến" trong bản nhạc đầy thanh âm của cuộc sống. Sự cống hiến ấy lặng lẽ, âm thầm, không phô trương, xa hoa, không câu lệ. Tất cả đều bình dị, nhẹ nhàng. Một ước mơ nhỏ nhoi, giản dị đến vô cùng. Ước nguyện sống ấy vô cùng cao đẹp. Không chỉ cho riêng nhà thơ, mà còn cho mọi người, cho dân tộc, cho đất nước. Khát vọng ấy vượt qua tất cả mọi khuôn khổ, giới hạn. Ngay cả khi nằm trên giường bệnh, cái khát vọng cao quý ấy cũng không bị dập tắt. Tác giả vẫn tràn đầy niềm tin, hi vọng và động lực vào cuộc sống, vào khát vọng cống hiến của bản thân.:

"Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc"

Mùa xuân nho nhỏ ấy là mùa xuân của tác giả, mùa xuân trong lòng của một thi sĩ đang chống chọi với bệnh tật nhưng có khát vọng lớn lao, cao cả. Mùa xuân nho nhỏ ấy nguyện góp chung vào mùa xuân lớn của toàn dân tộc. Và mùa xuân ấy chỉ "lặng lẽ dâng cho đời" mà thôi, không quá phô trương, xa hoa, một mùa xuân lặng lẽ nhưng lớn lao. Dù tuổi tác có hai mươi hay là khi tóc đã điểm bạc, dù già hay trẻ, ở bất kì độ tuổi nào, đều có mong muốn hiến dâng cho Tổ quốc những gì tươi đẹp nhất của cuộc đời.

Đọc cả bài thơ nói chung và đặc biệt là khổ thơ 4,5 nói riêng của thi phẩm Mùa xuân nho nhỏ, người đọc càng thêm trân quý những giá trị tốt đẹp của cuộc sống. Một

nhà thơ yêu đất nước, yêu tổ quốc đến da diết, mong muốn trở thành một phần nhỏ của mùa xuân dân tộc. Đọc xong thi phẩm, những khát khao cháy bỏng của con người như được tiếp thêm động lực, những ước nguyện thanh xuân của các bạn trẻ như có thêm niềm tin mãnh liệt. Mỗi người hãy tạo ra mùa xuân riêng trong lòng mình, mùa xuân chung của tất cả mọi người. Đó cũng chính là thông điệp mà tác giả Thanh Hải muốn gửi gắm qua tác phẩm này.

Bài văn mẫu 7

Cứ mỗi độ xuân về, lòng người lại rạo rực những nỗi vui khó tả. Bởi vậy, mùa xuân luôn khiến người ta thổn thức, mong chờ và háo hức vô kể. Xuân cũng làm cho biết bao thi sĩ phải xao lòng mà viết nên những vần thơ tuyệt diệu, bởi đâu chỉ có xuân đất trời thôi đâu, lòng người cũng đang "xuân", đang khát khao cống hiến những đẹp đẽ nhất cho Tổ quốc, cho quê hương mình. Nhà thơ Thanh Hải đã viết nên những vần thơ đẹp đến nao lòng như thế qua bài "Mùa xuân nho nhỏ", đặc biệt, thi phẩm đã nói lên ước nguyện quá đỗi chân thành của nhà thơ gửi gắm vào lẽ sống, vào cuộc đời. Và mong muốn ấy được thể hiện rất cảm xúc, mãnh liệt qua những lời thơ:

"Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

Ta nhập vào hoà ca

Một nốt trầm xao xuyến.

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc."

Trước sức xuân trong sáng, tinh khôi đang tràn trề khắp mọi nẻo, tâm hồn con người cũng yêu xuân, yêu đất nước, yêu cuộc đời và mong muốn được cống hiến cho đời những điều đẹp đẽ. Ta muốn làm một con chim nhỏ cất tiếng hát líu lo mang âm thanh trong trẻo đến mọi người. Đó là cánh chim tự do giữa bầu trời thanh bình hót tiếng ca hy vọng vào tương lai tươi đẹp. Ta muốn làm một bông hoa thôi, một bông hoa nhẹ nhàng, khoe sắc, điểm hương cho cuộc đời. Bông hoa của vẻ đẹp, của tình yêu, của sức sống. Tất cả những hình ảnh thiên nhiên quá đổi bình dị ấy nhưng được tác giả khát khao hoà nhập vào chính mình để điểm tô cuộc đời. Đó là lẽ sống của thương yêu, của khát khao sống và hiến dâng những tinh túy nhất cho cộng đồng, đất nước, dù đó là điều giản dị thôi nhưng chân thành là đủ. Và hoà trong cảm xúc ấy, Thanh Hải lại mong mình là một nốt trầm xao xuyến giữa bản nhạc cuộc đời. Không phải là những âm thanh cao vút, xa xôi, cũng không phải là thứ âm thanh ồn ào, náo nhiệt mà là một nốt trầm dịu nhẹ, an nhiên, âm thầm lặng lẽ hoà trong khúc ca giữa đời sống. Đó là sự cống hiến âm thầm, mong muốn góp phần nhỏ bé của cuộc đời mình vào chỗ công cuộc xây dựng quê hương. Tác giả hoà cái tôi riêng vào cái ta chung như nói lên nỗi lòng của bao người, bao thế hệ đất nước vẫn tình nguyện hiến dâng những vẻ đẹp của tâm hồn và tài năng của mình vào sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

“Một mùa xuân nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc.”

Ta chỉ là một mùa xuân nho nhỏ thôi, một cuộc đời nồng nhiệt và những cống hiến của ta cũng nhỏ bé so với biết bao điều đẹp đẽ của thế giới ngoài kia. Nhưng nếu được là một phần nhỏ ấy thôi, ta vẫn muốn dành trọn cho đất nước thương yêu. Dù là trong những ngày bom đạn chiến tranh, ta anh dũng chiến đấu với súng đạn của kẻ thù thì đến hôm nay, khi đất nước thanh bình, hạnh phúc, khi tuổi đã xế chiều ta vẫn luôn giữ khát khao, tình yêu dành trọn tâm hồn mình cho đất nước. Đó là một

tấm lòng mãi mãi trường tồn theo thời gian, dù thanh xuân hay khi đã về già, vẫn mong muốn góp sức mình làm đẹp cho cuộc đời.

Bằng tình cảm chân thành, ngôn ngữ giản dị dễ đi vào lòng người, giọng thơ thủ thi nhẹ nhàng như nhắc nhở mỗi chúng ta về niềm yêu cuộc sống. Thanh Hải đã gửi gắm vào thể hệ hệ tương lai một mục đích sống, một lẽ sống cao đẹp nơi tâm hồn - "sống là cho đâu chỉ nhận riêng mình". Hãy sống và cống hiến hết mình cho đời, dâng những bông hoa đẹp nhất của cuộc đời mình dựng xây cho đời sống một cách trọn vẹn nhất.

Mùa xuân nho nhỏ là tác phẩm nổi tiếng của nhà thơ Thanh Hải, bên cạnh bài làm văn Khát vọng dâng hiến cho đời của nhà thơ Thanh Hải trong khổ 4, 5 bài thơ Mùa xuân nho nhỏ, các bạn học sinh và thầy cô có thể tham khảo thêm các bài văn mẫu khác như, Phân tích khổ đầu bài Mùa xuân nho nhỏ, Phân tích bài thơ Mùa xuân nho nhỏ, Cảm nhận về bài thơ Mùa xuân nho nhỏ, Phân tích bài thơ Mùa xuân nho nhỏ, Cảm nhận khổ đầu bài Mùa xuân nho nhỏ hay cả các phần Soạn văn lớp 9 - Mùa xuân nho nhỏ.

Bài văn mẫu 8

Những khát khao, những lý tưởng sống đẹp để luôn là hành trang cho mỗi người tiến bước, cống hiến và dựng xây đời. Nhà thơ Thanh Hải cũng từng viết về lẽ sống đẹp qua những vần thơ của mình, tiêu biểu trong số ấy phải kể đến tác phẩm "Mùa xuân nho nhỏ" được ông viết vào những năm cuối đời mình. Khổ thơ 4 và khổ thơ 5 của bài thơ đã biểu hiện đẹp đẽ nhất về tinh thần ấy.

" Ta làm con chim hót

Ta làm một nhành hoa

Ta biến trong hoà cà

Một nốt trầm xao xuyến"

Cảnh sắc mùa xuân có bông hoa tím, dòng sông xanh, có tiếng chim chiền chiện trong ngần khiến nhà thơ thổn thức những yêu thương. Mùa xuân tràn đầy sức sống, rực rỡ sắc màu, rộn rã thanh âm như vậy nên lòng người cũng chẳng thể thờ ơ, đâu đó trong ngõ ngách của tâm hồn mùa xuân đang trỗi dậy, mọc những mầm xanh của niềm tin, của ước muốn được góp sức xuân của mình cho đất nước, cho nhân dân. Điệp ngữ "ta làm" nhấn mạnh sự chủ động của chủ thể đồng thời cho thấy được sự khát khao và bản lĩnh muốn được thực hiện để cống hiến niềm vui cho đời. Lúc này đây, không còn là cái "tôi" riêng nữa mà cái "tôi" đã hòa chung vào cái "ta" của cộng đồng, là ước muốn của muôn triệu con người.

Những ước muốn bình dị, những giấc mơ đơn sơ, những nguyện ước giản đơn: "con chim hót"; "một nhành hoa" thật đáng trân quý biết bao. Người ta thường nói về những giấc mơ đầy vĩ đại, những khát khao to lớn nhưng có ai biết được rằng thứ tốt đẹp nhất phải được dựng xây từ những điều nhỏ bé. Là một chú chim nhỏ được bay tự do trên bầu trời bình yên, góp vui cho đời tiếng hót, là bông hoa dại cũng toả sắc hương điểm tô trên mỗi cung đường của Tổ quốc mình, là một nốt nhạc "trầm" góp vào bản nhạc hoà ca của cuộc đời. Và dù có là gì đi chăng nữa, nơi sâu thẳm tâm hồn vẫn muốn làm chủ đời mình, góp sức mình vào tô điểm mùa xuân lớn của dân tộc. Giọng thơ lúc này đây như thôi thúc, như giục giã hãy hành động, hãy làm đi, hãy nguyện ý đóng góp mình vào dựng xây đời, dựng xây quê hương.

Trái tim người thi sĩ luôn ý thức được trách nhiệm của chính mình với cuộc đời. Và có những điều không cần phải phô trương, không cần những mỹ từ ngợi khen, tác giả chỉ muốn mọi điều đều nhẹ nhàng, âm thầm:

"Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc"

Lẽ sống của nhà thơ thật dung dị biết bao, mỗi cuộc đời là mỗi mùa xuân, nhà thơ cũng muốn cống hiến mùa xuân của mình, góp mùa xuân ấy vào mùa xuân rộng lớn của giang sơn mình. Dù là nhỏ bé đầy thôi nhưng là duy nhất, nhưng là những đẹp đẽ nhất mà nhà thơ ưu ái dành riêng nó để góp vào xây nên một mùa xuân rực rỡ nhất, sống động nhất của đất nước. Tác giả chọn cho mình cách cống hiến âm thầm "lặng lẽ dâng cho đời", chỉ lặng lẽ thôi nhưng nó sẽ làm đẹp cho đời, cho người, hơn tất cả, những sự hy sinh thầm lặng thật đáng ngưỡng mộ, đáng ngợi ca biết bao.

"Dù là tuổi hai mươi"

"Dù là khi tóc bạc"

Điệp từ "dù là" đặt ở đầu hai câu thơ như một lời hứa, một lời khẳng định, một lời tự nhủ đầy quyết tâm về khát vọng dâng hiến dù khi mái đầu còn xanh hay khi tóc bạc. Dù khi còn là những sức trẻ của tuổi hai mươi hay những tháng năm nhọc nhằn của tuổi già thì vẫn phải giúp ích cho cuộc đời. Khát vọng cống hiến trở thành lẽ sống bất diệt trong cuộc đời.

Xuân Diệu cũng viết về mùa xuân với sự say đắm trước cũng đường tươi đẹp của thiên nhiên, với khát khao sống vội vàng bởi thời gian hữu hạn:

" Ta muốn ôm....."

...

"Hỡi xuân hồng ta muốn cắn vào ngươi"

Dù không quá vội vàng, vồ vập như Xuân Diệu, ta đến với mùa xuân của Thanh Hải bằng sự trong trẻo, nhẹ nhàng có phần thư thái, nhưng sâu bên trong cũng là một ý thức sống vội, sống để cống hiến những gì tinh túy và đẹp đẽ nhất của đời sống mình cho cộng đồng mình.

Chỉ với hai khổ thơ thôi mà khi đọc xong, lòng em không khỏi suy ngẫm về chính mình. Có lẽ thời gian qua em đã bỏ lỡ nhiều điều, từ nay em sẽ cố gắng trưởng

thành hơn, góp sức mình dù nhỏ bé để giúp đỡ mọi người, xây dựng quê hương đất nước mình.

Bài văn mẫu 9

Mùa xuân nho nhỏ được tác giả sáng tác không lâu trước khi qua đời, tác phẩm nói lên những mong muốn, tâm sự, khát khao của tác giả mong muốn cống hiến cho đời, điều đó thấy rất rõ trong hai khổ thơ 4,5.

Trong đoạn đầu tác giả thể hiện tình yêu thiên nhiên, yêu đất nước qua những vần thơ say đắm lòng người, nhà thơ Thanh Hải đã chuyển giọng thơ sang bày tỏ suy ngẫm về mùa xuân của đất nước và những mong muốn của chính tác giả.

“Ta làm con chim hót,

Ta làm một cành hoa.

Ta nhập vào hoà ca,

Một nốt trầm xao xuyến”

Nhịp thơ có phần nhanh hơn, cụm từ “ta làm” thể hiện được những mong muốn cháy bỏng của chính tác giả, mong muốn thực hiện nhiều điều ý nghĩa, ước nguyện của tác giả được làm con chim, cành hoa để góp vào vườn hoa đầy màu sắc, tô điểm cho mùa xuân. Nhà thơ cũng mong trở thành một “nốt trầm” nhẹ nhàng hòa mình vào khúc ca của mùa xuân.

Nên nhớ tác giả đang trong thời gian bị bệnh nặng và những điều đơn giản, bình thường nhưng lại trở nên quá xa vời với tác giả, ước nguyện của Thanh Hải lúc này trở nên giản dị, thể hiện lối sống cao đẹp. Đó chính là khát vọng cống hiến sức lực của bản thân vào mùa xuân của thiên nhiên, đất nước.

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc.

Giọng thơ lúc này vẫn nhẹ nhàng, sâu lắng như lời tâm sự từ tận đáy lòng, dẫu rằng đã qua mùa xuân của tuổi trẻ nhưng tác giả vẫn mong muốn hòa mình vào mùa xuân chung, cụm từ “dù là” thể hiện thái độ bất chấp tuổi tác vẫn kiên quyết cống hiến sức lực, trí tuệ vào sự phát triển của đất nước. Đó chính là tấm lòng chân tình đáng quý biết bao của nhà thơ Thanh Hải.

Khổ 4, 5 của bài thơ Mùa xuân nho nhỏ giọng thơ trở nên sâu lắng, cảm xúc như lời tâm tư, ước nguyện cuối đời. Ông đã giải bày những khát khao, mong muốn giản dị và cao cả của mình: sống là phải cống hiến hòa mình vào mùa xuân chung của thiên nhiên, đất nước đến giây phút cuối cùng.

Bài văn mẫu 10

Thanh Hải nhà thơ lãng mạn và gắn bó với xứ Huế hữu tình với con sông Hương thơ mộng và núi Ngự Bình. Chính tại đây giúp tác giả Thanh Hải có những vần thơ hay và thú vị. Thanh Hải có nhiều đóng góp cho văn học cách mạng miền Nam được nhiều nhà văn, nhà nghiên cứu đánh giá cao. Nhắc đến ông chúng ta phải nhớ đến bài thơ “Mùa xuân nho nhỏ”. Tác phẩm được nhà thơ sáng tác khi đang bệnh và trước vẻ đẹp của thiên nhiên, thời điểm đất nước vào xuân. Nhà thơ mong muốn khát khao hòa nhập hiến dâng cho mùa xuân đất nước và dân tộc. Khát vọng đó được thể hiện rõ trong khổ 4 5 của bài thơ.

Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến.

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc...

Đất nước vào xuân, tác giả nhận thấy được mùa xuân trời dậy từ bản thân đó là mùa xuân lòng người, mùa xuân sức sống.

Ta làm con chim hót

Ta làm một cành hoa

Ta nhập vào hòa ca

Một nốt trầm xao xuyến.

Tác giả muốn là tiếng chim hót hoà trong khu vườn tràn ngập tiếng chim, xin làm một cành hoa trong khu vườn hoa xinh đẹp, xin là nốt nhạc trong bản đồng ca của dân tộc trong thời kì đổi mới. Mong ước của tác giả trở nên gần gũi và giản dị một cách lạ thường. Nhịp thơ lúc này trở nên nhanh và hối hả như chính dòng thời gian đang trôi đi.

Tâm hồn nhỏ bé của tác giả đôi khi lại mạnh mẽ nhưng giản dị và âm thầm:

Một mùa xuân nho nhỏ

Lặng lẽ dâng cho đời

Tác giả cũng phát hiện hình ảnh “mùa xuân nho nhỏ đó là sự cống hiến của mỗi con người hòa chung vào mùa xuân của đất trời, của Tổ quốc. Nhà thơ mong muốn được làm việc, cống hiến cho đất nước, quê hương mặc cho tuổi tác đã lớn:

Dù là tuổi hai mươi

Dù là khi tóc bạc

Tuổi trẻ làm việc, cống hiến, tuổi già cũng không khác là bao. Nhà thơ có trách nhiệm đối với quê hương, đất nước. Lời thơ không chỉ là nguyện vọng, mong mỗi

của ông mà còn kêu gọi mọi người cùng nhau gắng sức xây dựng đất nước trở nên tươi đẹp và đàng hoàng hơn.

Những con người như Thanh Hải hay của nhà văn Nguyễn Thành Long trong truyện ngắn Lặng lẽ Sa Pa về nhân vật anh thanh niên họ đều đang góp công sức thầm lặng của bản thân vào sự nghiệp phát triển quê hương đất nước. Đó chính là mùa xuân nho nhỏ mà Thanh Hải nhắn nhủ đến chúng ta.